

אני מרצה את הישיבה.

היד"ר ד. מכחון

1. שאלות ותשובות

א. בן-אליעזר

ברצוני לתפנות השותה לבם של חברי הורעתה לעובדה שכונתיים רבים אין אוחנו בסכימים על חרדיניותם שלנו, ובוגתנו לדיניהם לא תיאורתיים, לדגמותנו שר הבטחן מסר לנו אינטלקטואלית ביחס למדייניות לבני��י בעירם בשחונית שוכרת ולגביה עירית המתיחת לארכולוסית הערבית. בעצם זה לא סבוך דבר וחענינים מחלבללים בלי שתיה לא נורשע ישירה.

אני שבקש מירושב-ראש הורעתה שלנו להביא בחברון

שים זורק לסכם בכמה גושאים.

אבל לא קיבלנו את מלוא החשובה לשאלותינו. ימכו מכך שיחיה האגדה שהרעותה תחולitis על הקמתה של ועדת מירוחה כדי לסתול בעניין זה ולחזור במה שידוע, כי יש דברים שאיןם ידועים, אבל גם מה שידוע מוערך ממש. אוחנו היבטים לפניהם ולא מהם.

אני שפונה את השותה הלב לשתי נקודות אלה.

ב. לנדרמן

ברועה זו החקירות דיזניים מקריםם ביחס לבטחון השוטף, שלא סוכטו אף פעם. אוחנו שום עין זה את דעתו של זה, ומתחדים ואין מניות ספקה. אני שבקש שבקיימן ישיבת מירוחה שmorashesh לשורשא זה של דוחיות וסיכוןם. קדרים אצלנו דברים אשר מודים על הזררך להוכיח בדין רציני ובחזורת רציניות. רצוי שנקיימן ישיבת העניין זה כבר בשבוע הבא.

שמענו שבר החוץ יוזמן לישיבה נוספת, אולי יש לך מה להוסיף לסקירתו הקודמת, רצת נקיים גם בירור ודיוון על הדברים שתוארו לפני לפני.

ג. גוברין

איינני שבען כל כך את החביבה הנשענת כאן. יש שמי שטחים יש מדיניות מהירם למחדר בשטחים

הכבדים, ושמענו על בר דברים מלאים בשער הבחדון ומאהרים. איינני בפינה אם צוותי משטר בסיכום, מפני שלא שמעתי חילוקי דעתה בעניין זה.

יש עניין אחר, רציני יותר, אבל יש לי ספק אם הביע חזן לסכם; כבודתי היה למפרוח - מה גשש בשטחים הכבושים, על יארליך, ועל שוף דבר. כל זה, אפשר לומר, הוא עדרין מבחן של התורה. כבודן, יש הנזורה, יש חנוכה המדברות על ארץ-ישראל השלמה, יש חתימתן על גילוי דעת, אבל האם הביע חזן לסכם אוחנו, מפ"ם, גילינו את דעתנו, אבל יש חלק גדול במשלה שעדרין מאידך ודווחה את הבירוש הסופי. שאלתי תיאו: האם הטבילה מעוגינה כבר שיסוכנו כאן הדברים? כי סיכום מה הוא בסיכום במשלה.

ד. בן-אליעזר

ציינתי שר הבטחן חופיע לפניו ודרשה על המדייניות ועל הבטחן וכן על המדייניות לבני הארכולוסית הערבית בשטחים אותן "השתחים הכבושים", והתו באומר העמיך סימן שאלה ואמרנו: מי יודע לאן זה ירבייל או חנו. לאחר הרזאתו של שר הבטחן ניתנה לחברנו הורעתה אפרור להביע דעתם על תודעה ועל הדברים שאמר. אני חוש שהורעתה קשורות בעניינים כבוגרים טוטליים וזה מדייניות מרחיקת לכת, ואני חוש שהורעתה צדקה לא רק לשproc, אלא גם להביע דעתם וגם לסכם, במידת האפשר.

נקודה שנייה שעניינה היה ביחס ל"זכר". לא דיברתי

על העניין שהכח הולחת אורחו.

חיו"ר ד. הכהן

כברון שער הבטחון חיתוריה פה חכנית, שידיעו או ארכת, מחרת או ימחר, מן המזיארכות. ואחכד יידיעים מה געשית, כיוך עוברים פליסטים, אין עוברות מבריכות אם מחרת, וראיין עוברים מבדחים לאחן השמי; דבריהם עלא עדרו באופת הבבשה של רישי. נבוּן שעדיין לא היה לנו שורה לסתובא, אבל איינז'י בטוח אם אנחנו צדיכים לסכם. נגשנו ושם עוזר דבריהם בענינים פקידניים וחריפים יותר, ביחס לשאלת בן מלחתה, או לא מלחתה. מ-20 במא依 עד 2 ביזוני נגשנו עם שרדים, הבענו דעתך אבל לא סיכמנו. יש לי ספק לוועדת יש סמכות לסכם, כלומר, לסכם כביחינת חתימת הרראות. אני מניח שתשר, אשר מסקיב לדעתה הצעפורה כאן, ברודאי גם שוקל ארכת, אבל ואחכד לא נחכד לו תזראות.

אשר לפצעה שחדרים לא כולם השמיעו את דעתם. אני רוצה לאנחנו נסאים בקשרו למזוזה זמן מלחמים. אי-אפשר להשווים ארכתי שאיננו סעפיק את הדודעה. השבעה, לדודעה, החכונו ארבע פעמים; ביום ראשון התקיימים סיורים, היו לנו ישיבות ביום שני, ביום שלישי, וחיום. שר הבטחון עומד לפני נסני כסיפה, אבל אשתדל שתוּן עוד יופיע לפנינו.

אשר לעניין "דקירות": נגשתי אחמול עם האלוף הרצל בכיהי, וצוחנו במשר שוחדים וחזי. יכול לחיות שני מושפע מדבריו, אבל אני מציין שלא געלה הצעה ביתם לוועדת הקירה, אלא אם שר הבטחון ירצה בכך. מכל מקרים, אני בעזמי לא אידי עתה, אלא אם הרוב יחליט על כן.

לא נוכל לדון בחצעות על רגל אתה. אני מבקש שירשב-ראש הוועדה ישתדל לתקדים את ישיבנו

א. דימפס:

ביום שלישי לפעה השע בבורקן.

ASHDOL לעשה עתה.

חיו"ר ד. הכהן

2. סקירה של אלוף משנה כרמן

אל"ם כרמן

רגדם באבידות שהיא בדמתה.

עמוז בקדרה על התקיריה שחייה אחמול אחרי הצהרים, שחייה די חמורה גם בחיקפה ובמיש חמדן שלת, חקירתה הדרדרות ברורה. עלי לציין שככל המקרים שאירועו בקשרו לאחכד הינו חריגת הדרדרות באש. החקירה שאירועה אחמול התחילה כאשר גפתה אש על פטרול שלנו, והשכו נסאים שפחו באש. בשלב השני הירדנים תקינים לפורלה ונפתחה אש בלתי מדרסנה מצד תירדנים, גם מתחמושת וגם מטבוסות של 120 מ"ס ואלאה רחרחותם כבדים. הם הפיזרו את המרביים שלנו ואת שונת הב'יפטיליק, שהוא מפקד, ואחכד תפוצתו את המרצחים שלהם ומכתנות בסביבות הכפרים. בשלב מאוחר יותר הרחיבו הירדנים את החקירה גם לאיזור גדר אלגבי.

האירועים שלנו הם שלושת הרוגים, ארבעה פצועים קשות ובסך-הכל 11 מארעים יוחר קל. גם לירדנים יש אבידות, אם כי התודעה הרשמית שלחם מדברת על הרוג אחד, שיש פצועים ואדרה אחד.

במה מפסיקים על מעילות החבלת הערביה. למני מספר יפטם היה קרייתם עם חרליית הבלתי שגדה מזרחה למערביה. החוליה תזאת לא הייתה של ה"פחח", אלא של הארגון השמי הגודול. בחקריה זו נחרבו ספדר גדול של חבלנים. שניים מהם לא נחרבו אבל נחטפו. בעקבות החקירה שנחקרו שניים אלה נתבלו בספדר טערות כבדות בדורותם של כל' נס - יהסית לתיק' המועלות של ארגונים פרוטיסטיים - המרי חבלת ותחמושת.אנשי החוליה הזאת סייברים לארגון ה"ג'ט". אחר מהומותם סיפר להם גאר לאשתחב בMRI אזרחי. הוא סיפר שהם חרד ימיסקודה המעלובית ותחליתו לחזור. עוד הוא סיפר שגם ג'ילו וכל אנשי הגדוד רצון לסייע להם, ואין שם דוח של MRI. סיבת אהרת שחייה בדעתם לשוב לנזהה מזרחה היא געבודים למשוחרת ותרסן חבלית בישיבתם כאן. אצין שיש כאן ארגומנט שוריין בזרה פורשת, ולא בפעם הראותה.

אל"ם כדרמן:

אתמול בלילה חייה תקירה עם חוליה, ואנשיות שיכבים
כגדאו ל"פחח", אשר מתחם שבעת איש. החיקלאות עם
את הירדן, מחד שטוכרים נטהו כדי שפנינה לא חטפה, אזיין כי הירום לא פוטס לעבר
כל-זאת, חוליה זו עברה אטרור, היא התקדמת עד שנתקלה במארב שלנו. התהממה קרב קדר
וחרייך מאר, נזרקו רימוניים בשני הגדדים היר דרכיהם מאר. נחרבו חמיש שאנשי החוליה
ושאנשים בגדאה נתפסו, נקודה זו עדיין לא ברורה לנו. נחרב איש אחד מאנשי המארב ושלושה
ונצעו.

אזיין את ההיקלאות בפרק שחוואת מכך ותדרג חבריהם
מסדרות יעקב. יש לתנין שטוקה זה חי ישן, עוד מחקריות קדרונות. בדיקים עכשו את
חלקי המוקש כדי לבירר אם הוא אסם לא חרש.

אשר לארכוזי החבל: בידוע, נחפות חוליה גדרות
כעת. אתמול נחפות רשות מודיעין מארית, אשר הפקה יותר ויזמת לטרכן של פעילות באיזור
אל-עריש. היה נחפות לאחר עירוב שטוקה. זו חוליה אשר קיימת קשת מתחם עם חמוצים
וסימקה להם ידיעות שוניות. בעולה מרגלתה מאר שנדרכה בחוליה האברע, עברה הרשות
בולה, וזה דוכך על הקוצה בת שיטים האנושים של ארכון השתרור הפלשינאי, שנדפסה לפניו
בשבועיים. בראשה עמה יש עוד פעילות, אבל החידושים הם בתחום אחריהם. דוכך על
גדוד 141 הפלשינאי, שהוא למעט מאר, שדרו רואים המצריים את השהיפות בפעולות
ה谍報. גדור זה אומץ באיזור קדר. חלוקו הווער לפורת סער וחלוקו אסם חזרה לירדן.
חלקן בגדור הזה הווער לסוריה, שטקה מטיילים המצריים או אנשי אגדוד איזור
סתובד, אם כי הדבר איזה מטבח במידה מפקחת, שפהו להרשות שחייה באיזור אילוח בזעה על-
ידי אנשי שבואר מטבח זה. אזיין, שיש כאן היר מאר או שיתוך מאר בגדוד 141
ה谍報, אבל אין זו בעולה מארית ישירה, אלא בעולה עקיפה. המצריים רואים בגדוד
ביסוי פירוש לעדיין הפלשינאי בהדרותם. החידושים הוא בכך שחשדרים אסם ואשי "פחח"
במגדים. יש להם מתחם שבר מאנשי אגדיש גדרית, גם הם טועדרים לסוריה. כל הנס
שהופעל לאחרונה, כבודן הבזוקה בירושלים, זה נשק שטדרים נתן באות מתחם לכל ארכוזי
ה谍報, וב%;">יחד פועל זה של המגדים יש משום חידושים.

אנשי ה"פחח" מגדים לסכם לעצם אה לключи המעליריה
וכגדאה שבלב זה, אם כי לא נחפה דרך חלפתה, יש למתחם הארמיה כו' אונחדר
לא מצלחים לנחל פועלות מסביבות בגדה המערבית. שייחף הפעולה של אנשי הגדה תרוא
סרגבל ולכון מזיארכנו בשחה קשת, גם התקופה קשת, ואחנגו נחלים בקשרי גדור בבל
מארביים יישראליים המוגלים כוחות לנאר וחופסים את האנושים שלנו, ולכון צרי' לשנהה או
חניות: צרי' להיכנס מהגדה המזרחית לגדה המערבית לפרק זמן מרכבל, לגאג' מבערים
ראוריים, אםלו בסופר עטן יוחר, אבל בחאלחות גדרות יוחדר - ולסתולק. כאן נשלת
השלה: מהו הפוך שלם לקיום מפקח כהה בראיפות. אזיין כאן שם כי בירדן יש מופר
לא מגדים של אנשי "פחח", הרי חבל גדול של התחנדברות לחת-הספר בسورיה ננטצם
בצדיה הרבה.

מזור תדרבים עד כאן מוחבר שחייה נשק חרש בידיו
ה谍報, יכול להיות שמיין חדש, אבל בסופו של דבר חהיינית הפעולה בהיקף
משמעותו יותר עם נסiron ליעילה רבת יוזה, ואין ביחסו שטם יאליחו בכך. יש כמה סימנים
טועדרים מכל הבירודים על חבורתו של אנשי הגדה. הירודים אינם מוכרים לקודרדרונאייה
רצינית עם אנשי ה"פחח", אבל הם מוגדים למוצע מהם מעבר לצור האשי, אבל אינם עירדרים
בעוד וכמעט טאנשי ה"פחח" עומדים בתוקף על דרישתם לעבר לגד השני, הירודים אינם
מוכרים ללבנה כאן ביד חזקה. כורדי בדרבי אלה היא לאבאו היידני ולמשטרת. יש דרגמאות
אנשאיה שבhem אטור ספק ירדני לאנשי "פחח": לא איבטח לי שעברדו, אבל לא דרך הגדרה
אנשי אחראי עליה. ירוו לנאר שחייה פועלות ירדנית נגד אנשי ה"פחח"-באיזורי הכפרים
ודרשו מהם לעקור מפקום למקום, כדי שלא יהיה חתום עיניהם של אנשי הגאנ' והמושבה.

גם יש הסבר לתקיריה שהחיה תקירה

ב. מאיר:

אל"ם כהן

אל היררכנים יש מקודמת קבע האומרות, שבמידה
שנומחחת חקירתו, להביע דעתך. לא ברור מה סדרויים
הדרבים הנומכחים. בדרבים הנומכחים יש נוכחות פירורים שמיינם אפס, ובראה שאין
איפוא ישרט עליהם, זו היא רוח האישיות, או כי כל האינטלקטואלית מופיעה את התבונת הדקה.
ירדן מבינה עליהם, ובתקופה ההדרגה הרי ישראל, סיבת ברורה פרטנית באפריליה התברגה שלה. אך הם דואים והבדרים. מכל מקום, במה שעשינו עד כת אין כדי למסור
בזרחה סופית תקריות סוגה זו.

3. סבירתו של מר ט. הרוזג, מנהל משרד ואמ' וטמאלן

עבורי על הפרוטוקול של הדיון שהתקיים בדיעת
עם ראש הממשלה, לאחר שובר מיפויו בארכות-חבריה,
קדחת, ואנגליה.

ראש-הממשלה, כאשר הוא מתח את שיחותיו בטפסו,
הוא חילק את הדברים לשושן פישוריים: 1. המבנה הבתוחני ותוכנעת למטרות; 2. המבנה
בארץ-חטיבון בכלל; 3. סכנת החדרה הסובייטית לאיזור ובין הדריך בכך.

אם אגדת לנתח את תוכנות השיחות בטפסו, היחי
מחלק אורטן לשני פישוריים: 1. לטורה הפיזי. בזקודה הבתוחנית
לגביה המשורט לפדריך האדריך, חלה התהממות יסודית במערכת הייחסים עם ארץ-חדריך. עד
באת חיו, דוסטי, ארכעה שלביב. השלב הראשון היה עד שנת 1958, כאשר איזור ארכות-חבריה לא
סיפק שום כלי יורה. בשנת 1958 החל שיינדי בעיטה זו עם מתן הדמי לא-דריך, זה היה
לאחר חפיכת בכיר ותפקיד מרחץ דמים בכידות. בשנת 1960 נימצה לבן-גורדיון הבסחת
בורשינגטן, ביחס לקליעו הוק ודריך. בכיר פספור שבוועדה חזאן גם משלחת ארץ-חדריך –
הברית מהטמאות ביחס ל"חוק" רגונת רך את הדריך, וככבוד שמן ביחסו גם ה"חוק". זה
היית בשנת 1961. אבל ארץ-חדריך המשיכה עדין להאחז בעמדת ולא לסוק נשם שאיזור
לחגנה. כעבורי מן נפרצת פראה דושונת כאשר סוכן טנקים ומטוסים. היא ציינה שיש כאן מעשה חד –
לפתן משוחרר ארכזיסבי לישראל, אבל הביבלה זאת בסיגרים. בזקוריון דברים אחדרו היא הושיפה
מעמי ואין ארץ-חדריך מחייבת להחיות ספק ראי. בזקוריון דברים אחדרו היא ביקורו
ואמורה שהיא מזוהה בארכות-חבריה, סרבו אמריקאים בחורף להבניהם לחודעה משלחת בין ישראל
וארץ-חדריך, סעיף ביחס לנשך. החודעה משנת 1964 נקיה ככל דבר בעניין זה.

בביקורתו האחרון של ראש הממשלה בארכות-חבריה,
בשנת 1968 הייתה התהממות בשני המובנים. ראש הממשלה הסביר שהדריך לא הגיע חומרה לפניו.
ארץ-חדריך התייחס לביעית בטונדרה וזכה למסק ראי, אם כי דילר וטוק-טמראת
הסביר לפעון שאולי קיבל מיראדים מצרפת. מכל מקום, עוזבה היא שמה תחיה-הדריך לביעות
שלכו באלדו הם ספק ראי. יתר על כן, נשיא ארץ-חדריך חוסוף כטו-ידיו אם המסקה
וואסמתה, כי ארץ-חדריך חיין וחזקת בדיקה ועירן אורחותם את זרכי הבתוחן של
ישראל, לאוד הבודדים השוניים, ותחרכם אסוקה נשם. הוא אמר: אידי אגביר את אסוקה חשם לישראל.
לאמר: אם הבבירה את אסוקה חשם הדאגה לפצצת הבתוחן באיזור לסתות ישראל.
ארץ-חדריך הבהיר מודיעה ברביס שחייא פטרון הדאגה לפצצת הבתוחן באיזור לסתות ישראל אם
המאזן יעדרו מבחן אסוקה נשם סובייטי.

במסגרת הדיונים על הנשך חיו שלוש השקפות.
ראש גרע שבדען אין תשובה לביעות ישראל, וחוא אמר מה יעדרו להםعدد חמישים
מפרומים הצעית וצחדרן הוא להביעו להסדר. מ-גדרה נטה להשפטו של דאסן, אם כי
אין זו טעם שבעולם הביר אוthon. בדור שווה נטה בין אבני ריבוי ריחים של דיסטנס. הוא
הציג את העניין יותר בסזרות אנדמי מלומדה מאשר בדבר שהוא משוכנע בו. לעומת גרע
וילר, יושב-ראש המסתור של ארץ-חדריך, שטוע הסקה לישראל לתהירות בשנת 1970,
אבל עד אסבונו מחרות או יותר בסדר. הוא הציג את העניין באנדרה מקדועי בדור, רטבתינה
שלנו לא היה שוני בין הציגו לא ובין האגדה הדברים על-ידי זהיל, בקידול אחד גדור,
שרילר מוכן לירג'ין לגביה ישראל יותר מאשר אבנדו, אבל מבחן תשלוח מה שמיינם מה
התקפה ערבית בשעה החודשים הקוראים, לא היה חבד מחרות.

הנשיין פסח כפוי שפק ביחס ל"סקסי-חוק" רכון
ראשייה הבטחה בעזין למינוריטים", ועל כך דירוח

עד הדזבון

לשם דאש-המפללה.

לודילר יש מעמד מיוחד בתחום הבעיות האכזריות
באייזדור. הוא רכש לעצמו מעמד זה על הנשיין ערבות מלחמת ששת הימים, כאשר רילר אמר
ישראל חכזח, ואפילו נקב בזמן שצחרן זה יושב.

אטיין, כי החודעה בשנת 1964 מדברת על אינטרא
אמריקאי בטהרנה תל ירושלים, ואילו החודעה שנת 1968 מדברת על יחס הידידות בין
ישראל ואדריאן-הברית.

האמריקאים רגשים פאר לשלוח העדויות, שדברו עליהם
בזמנו ואשר גדרה במלחמות ששת הימים. כאשר אמרתי לרוסטוב: שחררנו אתכם מהחיה
לא פושתת, שארבעה נשיינים הכריזו עליה, והנשיין ב'וזרן חזר על כך ב-23 במא. חמא
תיא שאיין אונחן לבושים אתה סכם, אלא אונחן לבושים לך כלים להבן על-עסן. הוא
אמר: לעולם אל אמר השדרן בכו מלחמתה היינריך? אמרתי לו: להערכה האישית,
מה אתה ברעם היינריך עונשים לו הערבבים חיר נכסים לנגב ומפעליים את
לא התייחס נוהגים ישראל תושב. אם חילית המזרדים חייו נכסים לנגב ומפעליים את
היל-אביב וקיומה של ישראל היה עוזר בסבב מיזידית - אדריאן-הברית היתה פרועה.
אמרתי לרוסטוב: לא רק הדריה הדריה יש החיה, אם אדריאן
רופי יעלה למשל, על אגדה, אז האז' השישי יצא לפניו, אבל יש גם החהיה
גם החהיה רגם לא החהיה רגם לא החהיה להבגה, אלא החהיה למסנו השמדה.
זו דעת. רוסטוב אמר לי: אתם לא דוחם לנו אפשרות להרבה את החהיה, כי לא
חייבים עוד חברו.

על לי ציין שכארזרה הדריה לא הרבשנו שום רגע
של השלוח אשם לבבי המערלה של ה-5 ביוני, לחיפן, נראת היה כאילו הדברים מוכנים,
אם כי הדבר לא נאמר בשיחות, אבל ניתן למלוד על כך סען תשיקחה.

אשר להתחזוקה המיידית זו באנדר גראן
בישות יסוד. האmericאים שבדרךם כי הזמן מועל לרעת ישראל. האם שאלר אונחן אויזו
ישראל הם רזיזים. הרצחה שזמן מועל לרעת ישראל רדפה אורחן כל הזמן. שמענו אורח
לרשותה מפי ב'וזרן. רוקם הדסיך ואמר: זה ההבדל ביינריך. אונחן גורסים שהזמן
מורעל נבדcum, ואילו אתה הווא מועל לטובתכם. גם בואסהה דבר על הזמן רגע
כאגבלה, לשם תבענץ כאשר נסורת החודעה אל הפינורדים - "ירם חיסול האימפריה".
בדאון ביקש להתיידד עם דאש-המפללה. נאנכנדן לחדרו הוו היה מפרק בפקידייה הביבירות
ובסודות הורותיקים, והו פה ואמר: הזמן מועל לרעיכם. יש לתזין הווא קיבל מברקים
מקדחה ומأدראן-הברית.

אם כן, האmericאים גורדים שחורים חורים יותר
ריזוח לחברה העדבית, ואם ישראל ממשך רתמוד בעקנזהה, ארי אין זה לטובת. הם
סוברים שעבשו יש חזנותם בלתי חזורתם למצוות הסדר, ואם הוו לא חנראל, ייבטל חלום
ישראל עבור אלabol הבלתי נודע כמשמעותו רולם ערביה המודע כ-100 מיליון איש מול
2 מיליון יהודים. באנ חיקן את דבריהם האש המפללה ואמר שציריך לדבר על 40 מיליון
ערבים ועל שניים וחצי מיליון יהודים.

אונחן טענו כי אחרי מלחמת ששת הימים יש במחנה
ערבי פי שחשב על עצמו, אם כי הם אינם מודלים לעמו בכח, ודרכם חמייכת של
ארזות-הברית ובעמלה שחייא נוקטת בה הביאו לשינורי ואורי יבו לבך לקרה שלוט.
חברונה של ארזות-הברית בנקודה זו אונחן הבהירן טענו. קשח לנו לחשיך להם את
הທבירן טענו, מפני שהבירן חורא נצח ישראל בשעה אמריקאי, כאשר הווא סחמייל
לעשה ניתרה וחשורה של המספר ערביים מיליון ערבים, חיריה סובייטית ובעיר
ישראל נתקלה בהן, טוברה לשאול אם עצו מה יהיה פה, ואילו אונחן איננו שואלים.

האחרוניים בארכז'ח-חבריה פבדוריים שמאוצר מחרוז.
הם הורשים שהיה ידכרא. הם ברושים שם נאוצר

פרק הרצוגין

אורלי אפשר לעשות מחרוז.

כאשר אמריקאים מדברים על גורם אידמן, הם מודיעים את הענין הסובייטי. מחרוך הפרוטוקול ראייתי שחברי הוועדה האיבו בענין זהسائلות לראש-ממשלה, שהוא לא סופיק' להסביר עלייחן. גם הוא ארץ'ח-חבריה חדר פאר לשלוום המזרח-חהיכרן. הוא הבהיר - לא לפניו אלא בתודמג'ו אחראת - ואמר, כי המכונה לשלוום הערלים מהפדרה החיכרן עולחו על זו שמורייטאנם. איזנוי בטרח אם אפיק'ה זו מברוסת ובנורית על ניתרתו סדייני אובייקטיבי, או שהיא נרבעה מפכו חפשי מREL עימורה עם העם בדרכם-בדרכו אסיה.

ראקם גורם קצת אחרית, והוא אמר איזנוי אומך שבבודדים סובייטים יכשו את ארץ'ח-ערב, אבל החברת הערבית אשר הצלחת להחיזק בפועל החדרית הסובייטית, אם בכוח האיטלט או כוח אחר, עלולה לחתערעד אם המחרוניים לא ימכוו ביוזם מתחזקם.

הנדחת שנסעה באנגליה היא שפהובידיטים לא הולכים לחדרה מחרוזה. הם טענים שחדורים פועלם להרבעת הערבם. וילסון גם הבהיר ואמר, שהסובייטים איזם יוחר מאסר להביאו את הערבים למצב אשיה נחרוניים בו לפני ח-ס ביזני, אבל לא ירתיק' לבת. רاكם שופע שלאמריקאים אין דרכיהם לבולום את ההחפהות בארכז'ח-ערב. הוא אמר שלפברידי ארץ'ח-חבריה בארכות עבר אין שפה בשוחפת עם השטייטים בארכז'ח אלה, בכלל הזרחות של ארץ'ח-חבריה עם ישראל. רاكם אמר לנו: אם עלולים לחייבם לבזירות רבנ'א'ס. מושב לבם ידידות העולם מאשר ערד חמישים פטושים. הוא תוטף ואמרנו לו לא גולדברג וארדיים הידעתם במצב של בדידות פעיקה פאר באירוע. היה זה מז לאפשריות בעחד, זאת אומרת, שגם העניין יוחזר לאוים עלול הפוך להיוות גרווע יודה.

אם כך, מהי הסנה הסובייטית?

הנסיון לא פירט את דבריו, אבל הוא דיבר בדבוקת גראת. רاكם דיבר על חחרה. הם לא דברו על כך שהסובייטים יביאו למלחמה, אבל יש להם חזות של קיאזניריה משולשת בסורינמה ערב.

האם הם דברו על הנסיגת הערית'ה?

פרק גערין

זה מראיב אורחות, אבל אין להם תשובה. בΡΙΤניה איזנוי מרביישת מהחדרה. ואחריה קדרה בΡΙΤניה.

בריטניה איזנוי מדברת בירום בפרטקטיב'ה של מזרחה ומערב. הם עורבים ממעמד של מעוזם גדוולת לאדץ' אשר איננה נושא בעולם המערכי סבחינה הקיומ.

האמריקאים היה מראבאים מטה שאידיע בת'ינן, מהרפעתם של פיטיסים סובייטים בת'ינן, אם כי הסובייטים חדרו להפעיל את המטוסים. הם מושפעים מהעימרות המחדד מזרחה הרחוק, והשאלה היא לאן זה ירוביל. זה לא רק עניין של מבחן אמריקאי סן הסובייטים, זו גם בעיה של האבדנות האמרידקאייה החרולכת רבווארה. הם מחשימים את עצם. הנשייא - רזה חמור בשביב'ן - נתן בפראעה בעדיין וויטנאם, וביחוד מלחץ אל חסידם עליו. בקשר לכך הוא אמר לנו: אם אתה לבם נשם - הוא חיבורן לפנטומים - יאשימך אורתי.

אם אין שארצ'ות הערית'ה תרש'ה לסובייטים להפעיל בורה, אבל במקורה של פערלה עי'יה או מפיק'ה עקי'ה בארכז'ח ערב, איזנוי יודע אם שישו ארץ'ח-חבריה יהית מוכן ללבת במקורה בזאת לעיטות, אני מדבר על המכב כמי שזרא טה בירום, אם כי בחרוז ירוני הוא המעל את תוך הדרס וחרודע על בך בראב'ם, ואם כי לאחר השבעה "אליק" הרעב'ר חלק'ה מתחז' חיישתי לכיר�ו שלנו, כשבס הסובייטים גער, אבל קש'ה לומר מה מעשה אמריקם במקורה של התערבות סובייטית עקי'ה. הם לא נתנו לנו חשבה בדורות ענין זה, וראב'נו לא יכולנו ללחוץ עליהם, לאחר שרואש הממשלה לחץ בעדיין הנשך. דעתם היה לאמריקאים שנחצ'ו לא בלורי לב אליהם. הנשייא רזה לדעת יודהן הנשך. דעתם היה לאמיריקאים שנשכו שטח נחלץ ניחקל בלחץ גדי. יתר על כן, יש לי ספק אם הם בעטם החליטו מה יעשה במקורה של החערבותה.

סוד הרצוגן

המצב הכלכלי בגדה-הברית של נשיא ארצות-הברית
ובוגליה לפחותי סטטיסטיקות. מצד אחד הם מחדקים
ארתגו, מצד שני חולם הנשיא על הסכם עם ברית-הבריתם לא מושג. מצד שני מחדך
יולי עשר האמריקאים שלושה נסיבות לא מושג. האמריקאים עוזרים לא חתימי אשר
מכאזר. הם דואים בו גורם ברוט לקומוניזם במדינת-התקיבון והם אינם דוברים שהו
ישחק. היה ידיעות באילו נשיא ארצות-הברית מתייחס בצלול אל נאזר, ואילו
הנשיא אמר: קיבלו אגרה מנאזר, ואני רצח לבדוק אותה. זאת אומרת, הם דואים
לבדוק מה עשו הסובייטים, מה עם נאזר, ומה עם יארינגן. היה לנו מזל שבעננו לשם
לפניהם יארינגן.

ביקורת ארצות-הברית העמיד ארכנו במצב לא
זוה. התיחסו, אילו באינטימיות ובבוגר מלכיהם, הנשיא דאג לנו, הוא חסיך או חסר
במוכרינו שרו נח בה, אונחן הרגענו ובחנו נשק ואזהדרה בדורותם לסובייטים,
בקשנו שהחיה העצמות מוחלטת מאחריה החביבה למאה-זאתן ישיר, וחיינו במצב מאד
לא גוח כאשר הנשיא אמר: טוב, אני מבין איך, אני מבין שכאשר תיפגושו עם העברים
תגלו את הקלפים, אבל ככל-זאת חייתי טבק לדעת מה אתם קשׁוּחָא חשבים. האמינו
לי יותר עדים להסביר על שאלות כאלה בשילוב בכיה הלבן ולא בגדיר הפרט של הנשיא.

הנשיא הוא אישיות בעל חוקך אידיר. מעוניין הוא
שכל כתיכים אליו בראת פידת יחס, וזה מראת את פידת אישתו; שר החוץ רה-נאזר,
תקדשי והמזכירה, הכל מדברים אליו באינטימיות רייחד עם זאת בדיסטנס. הוא איש ביאור
ונכזך, שיש בו הרגש אדק ואי-צדקה. הוא יגידו מסודר לחתור עם אינטלקטואלים.
בשווים עם רגליו הון יגידו ארכנו בראנץ' שירוב. יש עליו טבורה רגינירות.

חייתי אומד שהם מחייבים לשולחת תלמידים: הם
פוקשים ורוצחים לדעת מה מינדי החדירת הסובייטית ולסת מקרים הסובייטים בשום זה
הם מחייבים לשליחותם של יארינגן; מה מחייבים לדעת מה יהיה עם נאזר.

טענתו של הנשיא היא, רוחא אומד זאת: אני
מורבה לומר לעברים ולסובייטים עם אייז' ישראלי עליהם לחיה בסלום ואני מוכחה לדעת
באיז' ישראלי על ארצות-הברית לחטוף.

אם אעשה סיכום לדברים שהבענו אליהם מבחינה
במוחנית, אורבל לומר שבסופה זה יצאו בשלו ואני חוש שבסופה של דבר הנשיא יchan
את המטרדים.
בחינה מדיניתם נשאר פער עמוק, שאין אפשרה
לבשר עלי. אני חוש שבודדים הקדושים יתחדר ויכוח זה אהם.

א. בן-אליעזר:
כאשר האמריקאים מדברים על המזדה התקיבון, אני
סביח שטם דואים לא רק את הבעה של ישראלי. כשהם
מדוברים על החדירת הסובייטית הם כורדי דואים גם את הבעה של איראן וסעודיה.

המ**ר הרצוגן**
אם דואים את הכל. כאשר הם מדברים על החדירה
הסובייטית הם שואלים מה הדרכים לבולם אורת
ולרכז את המדיניות הפדרו-מערביות כבון פרג, סעודיה, לבנון, ירדן וישראל. הם
משמעותם בכלל-זאת לטעור על קשר עם קהיר, לפי ברשותם.

אחרי תשיחת הראשונה, שראק הוכח בחריפות,
אפרתי לו בארוחה ערבית: אתה יודע לפנוי ה-5 בירוגי לא היה לכם קשר עם קהיר, כיון
קהיר חלוייה בסוכן יrather מסעד אד. לפנוי ה-5 בירוגי טוניוס, פרוקו ואלב'יר בסעס ולא
חדרו בבלול הערבי, ואילו כירום נשענו הדבריהם. רקם הוועיד ואמר: אין מודיע לך
אם משיכך במדיניותו ללו גמישות, ואם יאימנו עליכם הסובייטים, לא נלך לקונגרס
כל איום סובייטי. דבר זה נאמר לי בשיחת אישית מחקרית בליליה.

זו איננה המדיניות הרשミתית, זו מדיניות של
מחלקה המדינית, ואולי זה נכון.

שיידיהם כבדות ואין להם שום ערך עליון הערכיהם מפניהם שום חזחות אחורנו. הם טרנסיגים
ማתגר במיושם. האמריקאים אמריכים והערבים אמריכים או מרים לדור שני שום דרך של ירושלים
לירושלים, אך אופרטה, לפיכך, שארזרות-הברית חומכת בישראל כטר טהור. וכך אמריקאים
פוניטים אלינו ואמריכים ואותם אינכם אמריכים לדור הבאים בודדים.

ארצראת הברית מודאגת מאר. עניין ריביטזאום מופיע

סדר הרצאות

על דאייה.

אנחנו פענו שבעה נקודות שנאדר יחתה מוכרת

למחזיבם מהסובייטים.

זרוי שמשמע מפרק רשמי בו יחש לאירועיראן.

אנו מבין שראש הממשלה מוד לבם אינטנסיבית בעניין
זה. אין לי רשמי בעניין זה. יש צורך לבחין את

האוריה שחיינו בתחוםם זה. אונחדר ביחסו לאמריקאים שיחזור לערוך את המאוזן וחוזה ביביא
בשעה שמדובר שזה כלי נשק להשוב. לשדר, שיש בו כדי לעורר את המאוזן וחוזה ביביא
לטירוץ בדבר של החיסוך. מדובר מן האמריקאים חמייה למשר-ווחאן ישיר, בשעה שאונחדר
סדר גוף להגביה על שלוחותיהם לבני העמיד. נאכזב זה חישש רואן-המפללה לחגורה להם במשתור
וأشك: אם אותו תקלתו התהווות דאתם אתם, על סמך התהווות זו, חובלם להתחייב לפוניטים,
শם קומיס הצעה שארם, אשכול רעיזון סטודים. ראש המפללה רוק דריין ולא התחייב
על שם דבר. הוא דורך את הרעיון למקול כל כל צור, מחרך הנהמה פוניטית איננה סדרים.
הרעיון הזה לא-הוועט מידי על הפרק. אין לנו עניין של רשמי של טלי או של סישחד אחר.

סדר הרצאות

שם פלאן

האם גם שחלק בעניין טיראן?

סדר הרצאות

אין לנו ויבורו עם האמריקאים לבני העובדה, אבל
יש לנו רשות שוני בגזען של ההערכה למפלל לבני

הائلת מה הסובייטים יכוליהם לעשות בעובדותם שלם, וכאשר מביבים למסכניםות המשטחים
סנדרכחות שלם, אין אונחדר מביבים לפרש דרכיהם די יסודית, כאשר אונחדר מושבים בכירון
אחד ואמריקאים שבגלל הדבריהם חאלת אריך לעשרה בר יכרז, ואילו הם כבודים שיש צדרך לעשרה
דברים אחרים. מחרך התהווות שלם ובמפעים עם האמריקאים אנו בגייל למסקנות שאנו אין
מקשה אחת, אלא יש לפחות ארבעה גורמים בתוך ארץ-הברית, חזץ מדעת הקהלה, אשר מפעים
על קביעות המדיניות, והם: הפנסטרן, חכמי האלבן, הסטיט-דפרטמנט, ותאודוריין, ואין
אתהידות דעתם מה שמיין לסקלה מה לעשות וביצד לנחרוג, אף על פי שאין להם ויבורו אונחדר
אייזה פרטזף אריך להיוות למסדר-התיכרונות. אנו חושב שהחגורה הוא די אופטי.

על רקע הדבריהם שפהביהם עם ג'ודסון, ברנדן לשרולז
האם אין סבור שהסיבורים אשר הלו לרוחים על

האמריקאים במירוח. הקשיים אשר גערמו עליהם להבגדים אונחדר לסבב שהם ידרשו
את עצם בבועלים.

סדר הרצאות

הניזודה שלם אונחדר מידי ניתרת אופטיותי.

כאשר הם מתחרים את מזבם ואונחדר ערבי, יש בכח
הרבב הסובייטיביות. יש לנו מזק בין האמריקאים הראויים את העולם העברי בכוח

שבידר אולי לתהווותיהם שאון חכמתה העולמי, ומזק שני רואים את המדיניות העטשה, שעם כל
זרהם אין חיה סקרה ממל מרחב אריך, רזה לעומת שאר-דרות ובישת מוסדרת של נשיינים.

הקיידות הבכירה בסטייט דפרטמנט ויזמת לפצוא שבייל דוח בדי להחיזק גם באונחדר ערבית
רבע בוגר, וגעשת מאמץ לשומר על מזון, אבל מזון זה הווער בחדרש יונci על-ידי תחתי צבאות
של אונחדר הברית יחד אונחדר, בכלל אי-לחאה עלי-גדר, ובכלל העורבה ישראלי יושבת במטחים
החדשים, שביעני רבים נחשבים לשוחחים ערביים, וחיא מוסיפה ומביאה מימייה מרדנית.

שאלתי את ראמון: האם אתה רואים לוטר שמייצל, בכלל רוגזר על יונci, יפותה אתה שעדי מכך
לקומוניזם?

...10/

בר הדרוגן:
הם שעדו שחקומוניזם משלוף על גבוז, וזה
לא אקדמי, אבל, כדי אמרתי, הגדלת האפריקאים
אייננה בישת מדינית אובייקטיבית, אלא יש כאן גם בישת סובייקטיבית מעיה. הם
מרבישים שהם מודיעים לפניה העולם העברי והאיסלם כשם עופרים לאחד.

לפניהם סדייחר של ראש הממשלה חיר פאן השורה
שזה עולול לחזור בלי יחרה ושרופון, אני מוכחה לומר שאי-הבחרה המגורה טיבר
מצח אחד, וחייבת שננו מצד שני, גילו פער בין השקורתה של ארציה-חבריה ובין
הספקותיבר.

היד"ר ד. חפטון:
שענו הרצאות השרבות בעקבות שודר. אונחו
וומדים למני נסייחר של שר הביטחון לארכאת חבריה,
דבוזאי חביבה לך שם פבישות השוררת, אורי נוכן לבורא בפניהם ובקשת אל ראש הממשלה
שנקים דיוון בהשתפרות, בחשתפרות שר החוץ ובשתפרות של שר הביטחון, אורי בנטן
השבוע הבא. יכול לחיות שראש-הממשלה יטعن שלפניהם שיחקיהם דיוון ברודעה יש זדר
לקים דיוון בממשלה ולגבש את הדברים ברודעה הארץ לעזיזי בטחון, וחענין איינו
ברוד, ואנחנו יכולים בינםים להפחין בענין זה.

ג. כהן:
שאלות מהיחסות לדבריו על מך קמיה.
מלחמות שעת היפטיט יכול היה לאחסן לאפריקאים
ברשותו רגונה, אשר פרטת אותו פ"אינדולבנט", פנוי שענוי מלחה בלעדיהם,
בדבר שנדאה היה לאפריקאים כזרק. בקשרו אליו עשו אותו אוחצ'ז חזקם, אונחו פרטיט
אותם מהחיביז, ואני מבין שכך הצביע לפניהם את עמדונם. אבל פרטיט שלוי הוו
שבויים לחביבותם לחיזוקן לחיזוקם ומארחדים בטרם לחסוך את המשכה
בשאלת החתתייבותם.

בר הדרוגן:
ברור שם מרביישים שהם צרייכים לחת נשק לישראל,
כדי שתוכל לעטוד בכל חסימות, אבל הם חוטשי
פוקלציה, שהם חוטשי עד שנות 1970 ושלוא נלחץ עליהם. בכלל הם האירופים מתח כדי לעזוז את
שניהם לדם מזרחה פהיא הבטחה בקשר לפגיטם, אבל הם האירופים מתח כדי לעזוז את
את הנקבי הוך ואיזה פהיא הבטחה בקשר לפגיטם, אבל הם הסדריטים דואלי לא חיכשל שליחותם של יאריך.
המקלzieה במצרים-חביבון, אורי יתיר הסדריט גזרו גזרם לאסקלזיה גאלקטרו
המושיא הרוש שרווא סרhom את האפרזריות שלפניהם יאריך גזרו גזרם לאסקלזיה גאלקטרו
גשם, ואז הוו יושם. הוו חיבש שביל ביביגים, וטaza אוחז. הוו נתן פיד את הסקי-חוך.
שלדעתו של שר הביטחון זה מטהו פוב, ולגביה חנטומיטים האשאיר מתח. הוו סכין הכל לקראת
אנדרות כל הכדעה בענין זה, ורשות האל כדי לפניו טענו ישראלית ביחס לסתובת.

בר עמיchan:
אני סבור שטובה הוו לא הטעם מן העדבה שאפריקאים
לא קיבלו את ההצעה שננו.

טוי חודה שלנו:

בר הדרוגן:
לחזק אוחצ'ז כדי שם יחו' פטריטים מנתפירות.

בר הדרוגן:
העןין הישראלי-ערבי מושלב המעם, לעומת מה
שתי בתנות 1964 וירוחם מאשר אי-פעם בענין
חולובלי. בכיה שהנשיא מקבל את ההצעה שלנו ומחזק אה ישראל, אבל יש לזכור שם הגז
השוני מתחזק בארות פידה, ואז ייש ישראל. אם אוחצ'ז נקבע מטהו פטריט מגזום יש להניח
שהרומים יתנו ל夸יר מטהו שלא היה ברשותם, וזה אומר עוזר סדריטים דוטיטים וחדירה
עמורה יוחזק ואז מחריער גם חאנון בחור קהיר בין אלה אשר מהמשים אשנב לערב ובין
אליה בכל פניהם היא למושבכה. הנשיא מקבל את ההצעה שלנו, שליננו להגן על עצנו, אבל
הוא נושא להרחק לכת, כדי לא לטשטש את הדברים.

ט. יענין:

בר עמיchan:
תורא דוח אורתה.

ג. כתוב
ח'ightי סבוקש תשובה על הכוורתה הפולקלורית בארכזיה-
ארדית בדורות היישרואלי. ככלומר, י"ש לזר פושביין
פוחרת או יזרור מסופוריים מתי עמדתו של הבית הלבן, מה עמדתו של הסגד, ומה עדות
הպנטדרון. ת'ightי פערוני לקל סקירה פודרבנאי, לדוגמתו נאזרו טיפת מלחתה ששה תימני
השפיע על פולבריט, שכן איז לא כן, חזא תדרין לבני הסטיט דפומנס.

עד כמה שיכרתו למלוד, י"ש גורוגים שונאים ודים
בבדלים. י"ש הגדפסים שעמלה ישראלי זרדקתי. אם

סדר הרצאות

השאל מה נשנה לגבי האידיגיות במדורה החקוכה מזאת המלחמה היחי אומר, שיש דינה
בכלל החדרה הסובייטית ויש מוכחה לכך לפחות בסוג. דזה גוטף לטעמו שבודה
מלחמת רידיטנסם ואשר פוצעתה את החרדה השמאניק האמריקאי, אם כי חרואה
שלחמת ווינצטנסם בלחת לו שחוות לא במס את מחרה של הגם הרויניטנסמי, אם כי חרואה
גודם שחוות זודך. י"ש לו קשי התרבות מREL האינטלקטואלים, י"ש לו קסדים בסינטנס,
ולכל אלה י"ש השלכה. רוב חברי הסינטנס הם עם הנשיים ביחס לווירטנסם, אבל י"ש באליה
הזרחותם איזור להסדר עפ"ה הסובייטים במדורה החיכרין. הנשיים דרוצת להימלט מעמידה
עם הסובייטים, אם הדבר רק אפשרי.

סתור תשיות ומחרך מה שאנחנו יודעינו, באיזו
סידרה מתחברת הדעת שאמיריקאים כוח לחם שעה

ה. צדוק

לא ת'ightי דבר כאן על איזה ימם, היחי מפנה
את חרטמת הלב לעורבה שאמיריקאים לא לחצ ביהם
לסון, בשעה שענין הסודן עד בלונדון במרכזה שליחות. בפנסם לא חוזבר הסודן, אלא
דרך אגב, כאשר ראש המטה ציין שלא דובר על בר.

סדר הרצאות

אנצ'ר גורסם שהימנעוותם של הסובייטים מהתערבות
ישירה נרבעה מחשש שלהם מפני עימרת גלבולי.
אנצ'ר יודעינו גם שבחדש יונכי הרגע הקו האדום, והחשיא הירדי על כך ביפורש וברביבם.
הඅדרשתם שאמיריקאים גורבד וחולכת הרחיה פנוי הפטכורה באיזה שחוות מקרים בעולם, על
רקע ווינצטנסם. האם כרך לזר, שח'ירם, מבחינה הדריה של אמיריקאים מפני הסובבורה
ובחרצתם סכך מבחן החשש להבירה התהעשרה הסובייטית, אנצ'ר נמנאים בירום במאכ-
ברוע יודר משתיינן נתוניהם בו בחדש יונכי.

ה. צדוק

איינצי'ר הרוב שטבנבו כירום גרווע פטהיה בחודש יונכי,
אבל איז סבור שהחאליל'ך בדרום-פזורה אסיה מקשה
ביז'וח, דזה מחרות גרווע נכבד מארחיה האמריקאית למגישות. מלחמת רידיטנסם גראט
למיבורם בקרבת האמריקאים, ולבן כל בישוח אל הסובייטים עוזרת עכשו מפחפה רצינית
אלם. זו הפעם הדרשונה שיש ערעור מרסרי לא רק לגבי מלחמת רידיטנסם אלא בכלל לגבי
הגיטש האמריקאית בעולם, ודבר זה פומן בחורבו וכוננות רצינית.

סדר הרצאות

מצ'ר דודת לזה חי'ם איז מלחמת קורייאת, ואחרי
מלחמות חורלם הראשונת, ואחרי מלחמת העוזם השניה.

ש. פרטן

יש להזכיר בין סקפניים מהדרון. וארטון מהדרון אגוי
שנוכנע שאמיריקאים מחייבים את המדרה החיכרין י'ותר
פאנס את חמדת הרחוק, אבל מבחןם טקטיות הם הינו דרוצים לדוחות הסובבורה בכל האפשר.
אוולי' דוחה זה לטרחנו אם האמריקאים ייכשלו בודיטנסם ויאסרו לו אאת משם. י'וחה בכך
כדי לשרר אצלם משאכיהם ולחעלותם את השיבור של המדרה-חיכרין. הם אינס'ס יכולם להדרש
לעומם להפסיק בכל פקעם בעולם.

סדר הרצאות

אנ'י חרש שאנצ'ר אריכים לבש לעצמך דעת מה
לדעתך שרב לאמריקון וטור לבנה. אנ'י חרש שמאכ-
הדרש בקדריית ומאכ' החדרה ברויניסנסם חורם לטרחנו. ככלומר, הם איזס'ס יכולם לדודת
את הים התיכון ואות המדרה קרבוב, ושם י'היר מוכרים לתחשך בדעתנו.

היינץ ד. הכהן

מקודם זיברתי על דירן משוחף עם ראש הממשלה,
שר החוץ ושר הביטחון. האם והם סטטוטים אוחז

היו"ר ד. הכהן
לבקש ישיבה בזוז?

אני חושב שהצעUCH פדבה. יש טעם שורעתה החוץ
דיבתוחן מהיה בתוך העיניים בראשית הדרך ולא
על סך הנסיבות. ההחלטה מחייב שוקרים ישיבת שר החוץ בזוז,
בדי שוקרים ויבור מודיעני דציגו.

אשגדל לקיום ישיבה שלושת, אבל אני מדגיש שזו
משאלת ולא החלטה.

היו"ר ד. הכהן

بعد ישיבה עם ראש הממשלה, שר החוץ ושר הביטחון

10 -

אף פעם לא האמנתי שאמריקאים ילחמו למעניינו,
אבל ברצוני לשאול: אני יכול להסביר לאמריקאים
אינם אומרים לנו מה הם עושים, חילית, הסובייטים יתעוררו, אבל הם יש לנו תיערכות
מה הם אומרים לסובייטים הנשייא, באנדרו לאורה, סיפר כיצד נחט בעבר, האם דבר זה
אומר שהוא גם לבבי העתיד, השוב שהם יתעוררו שגם הם יתעוררו, בורונטי לסובייטים, ציריך
לחירות ברור להם שבמקרה כזה אמריקאים לא יתנו להם.

ג. מאיר:

זו שאלה נורבתה. נדמה לי שאמריקאים אומרים
לסובייטים: אל תרחיקו בכח, אונחנו עלולים לחסתמש
לא רק בקי האדרום, אלא גם להציג בוחנה של הגי השלישי, שזוזנו אותו אחדי סיבוע של
איילת". האמריקאים דוחנים לסובייטים להביע שאל להם להרחיק לכח, אבל כאן ציריך
לזכור שבס למסקבה יש שיקולים, ולא בזרק ביצד הם ינתקו במקורה זה או אחר. כדי
שמצדדים חונכו לעשו מלחמה מוגבל בסודאץ, בהסכמה הסובייטים, מתוך מטה שהיה בחימין.
האמריקאים פרנסו את הדברים בנוגע לטיעונים בתימן, ועובדת היה א"ש-18 הטייסים בחימין
אינם פועלם. אכן יודע אם האמריקאים היזהרו את הסובייטים אם הסובייטים יפעלו,
אם כי ברור שהנשייא לא ירצה שהחיה פועלם, אבל עלינו להבהיר כיצד הוא ינתק
במקורה זה.

הנשייא ביקש,แทน תדראות, וחרבר מופיע גם בחלהתו,
שהוא אישר אורחן, ובכן כאמור, שתי הממשלה קיימתה דינמיים ביחס לחריבת הסובייטית,
הכל טוב ויפה כל עוד מדברים עם האנשיים העומדים רק בצד הסובייטי, אבל אם מתחילה
 לדבר עם שר החוץ האמריקאי הוא אומלן חגידדו עם מי אונחן מדברים, ובaan טהור חוקשי.

אלים ברמן:

אחד הדברים אשר מזכיר את האמריקאים היא העורבות
שבכל החקורת שקדמה למלחמה ובזמן המלחמה מתחבר
שחרושים לא מקאר נכוון את התההחוויות באיזור, לא את עמדת השם ישראל, דחמור יוצר,
לא את עמדת של ארץה הברית, ולא את עמדת השכנים. הם יושבים על המドוכת פיזר
להבהיר עניין זה לרוסים בזרחה שאיננה ממשמעו לשתי פניהם, כדי שיתהה ברור להם שמדובר
בآن שבסקטיקה.

קירותו של מר משה שעון על הביעות האזרחיות הנרגעות לתוככי יהודה ושומרון

מר שעון:

לפי בקשה של יו"ש-ראש מודיעין, אנסה לתאר לכט
מה חוטפים, מבחינה מדינית, מנהיגים או ערבים
הנתזאים ביהודה ובשומרון, בירושלים וברצפתה.

פרק שערנו:
 אם גבוסה לחפש תשובה לשאלת, באיזו פידה
 מתחווים הפלשתי נאים, הגדזאים בשחצון, שאל
 רציבי אשר יכול להירות הפלחת הבלתי לבבי בורלם, אם תתקבל החלטה זו או
 אחרית לבבי עתידם, הרי התשובה שלבו כירום חייכת להירות שבסחצון נזאנו ואם
 חלק נכבר סנד של הפלשתי נאים, אבל ברודאי אין זה חלק שיבול לקובע ב淵depth
 להתיימר רלודר: אובי רבלעדי אורד. שורה הורא המבז אם טזרפים ולייהם את אלה
 הגדזאים בעבר-תירדן.

טכון ברזוני לעבור לתוכאות המכעים שקיימות
 ורקייסט הרכח סנד מגעים ורבה שיחות עם ערבים פשכבות שוניות. הרושם החזק
 והדרשן הרא שום פעליהם פעליהם מדיניות עכמת פאדר. הם נתיני עזים באתני עזיות
 בין-עירוניות ביגם ובין עצם. אבשים יוזאים פירשלים וגאנשים עם המלך ועם
 ראש המטה. הם חיים את החיים הפלשתי נאים של עבר הירדן, ריש מגעים גם עם
 נאדר רגס עם סוריה, עם ארבען השחרור ראטילו עם טרביס, עם הפלשתי נאים בטוגים
 ובקוריות. הם מקבלים אינפרומטציה. קיימת פעלות עצמה, אינטנסיבית וירוט-ירוט.

כאבאים וטבאים לסכם מה הן הטעבות כירום,
 פחדות או יותר בקרב הרוב, מצחטי סכגה פשוח אחדר בעל בטה בורזני, שאליין
 לא טטרפים לא הקיטוגיטים ולא אdzi'ה הבעת, הקיצו נאים, אבל פרט לאלה
 ופרט לאווטביים הקיזרביים ביותר יש לאחרים סכגה פשוח. פהו סכגה זה? –
 ראסית, יש רצון כלל, לשינורי. המבז הגוכחי הרא זונci בעיניהם, וטבאי שטורו
 לא יוכל להתקיים לאורך ימים. שינורי פירושו, בעיניהם, שאחצון נא. הם
 דואים את המבז הגוכחי כטאג זונci, ואין הם פעלים על הדעת שמשר לחירותך
 זמן רב. אפלו שעה תיא בצעם בעיניהם. סכגה משותף זה יש סיטן היכר כרוכך:
 יש עייפות כליה טלחטה וטבאיות להבי לסתורן בדרבי אליטות. מה הם איזם
 טאמניים בסלחמה והם יודעים שגם תחיה טלחטה היה הדבר על כשרם ועל השבר נם.
 הם שוללים את הסלחמה ראתה האליפות כדרך לפטרון. יש אצלם חוסר רצון, כפעמ
 כללי, לחזור למסב שחייה קיים ערבי טלחמת שת הימים, שפירשו טבחיהם הורא
 כזה: הם אווטרים: אם בחזר למסב ללא הסדר עם שאראל, בשעה שטדי'נות ערבי
 טמי'נות במדיניות הלחמה, שומת עלינו להיפך לפלייטים כוולד 1970. עייפות
 טלחמות. ראיון מה היה בז'ה בשנות ה-60, מתם יזאתם רמי' שבחרג – נחרב.
 זאת ארטרת, אם רוצים להביע לחשדר טמי'. יתר על כן, באורה זו או אחרית
 הכל שתבוגדים לחזור לאוותר מסב שהם היד בתוכיהם בו בטוגרת טפלת ירדן לפדי'
 הלחמה. אם הי' שוואלים אותו מה הם רוביים, הם הי' אווטרים: קודם כל – אזאו,
 ואחר-כך נעשה את החשוב נסחמיין. אבחדר היינר דרוצים להבי לסתורן פדיבי'
 אשר יכלול איזורי לבבי המבז שהיינו בתוכיהם בו לפבי הלחמה. על פתרות השינורי
 עוד דבר.

סיטן היכר כרוכך, שבם הרא טאמניין, הרא חוסר
 נדרש שליהם להיות בגיטו ערבי בתחום ישראל. הם טרביים את עצם קשריהם
 עם העולם הערבי, הם סטכלים על ערבי יישראלי בחייבת "כח דרא – רלא מקדר",
 רוזה על אף כל השינורי הכלכלי שלם בהם. הערביים בשוחטים החדשניים, מתוך דיבורים
 עם ההבגה שלהם, והיא אשר בוגת את הטון, ואינם טרביים בהם בהעלאה ראת החיים
 של המלח, זה לא אטרקטיבי, אבל הם איזם רוצים להיבית בביטו, והם טבאים
 שתורן שלא יתפרק אותו לחיים בתוך גיטו. כסאבי כרוכך על ההבגה כדורתי
 לטנהיב זה או אחר, וטאחותר שדאחותר בשלוטן ירדן לא הייתה בתוכה לטלה, ואלא
 דאבתור של המבז הינה לפטדרו שלו, כאשר בתוך פערת הטוורת הערבית,
 השחיתות ושאר הגוחלים הקיטיסים שם הרא השיג מעדר טמי'ים – כל זה הטעדר.
 כאשר ערבי מן השחיתים החדשניים דראה את הערבי שלנו, הרא כרוכך לראות ש'יש
 טטרוש לאחר שירד טעדר של המבז, ובוועך לבך ערבי שלנו היה טדורם מהוועם
 הערבי החל פקידי טפחה וכלה בתורות ערבית.

פרק שני:

כפכוף כרונך הווא הסבטה כפכוף כללית, שגורם הזטן הווא לדעומם. הם חולקים על גאנדר בעקבות זו, ואנدر שבורות האזטן הווא לטורבתם. הם טורענים אונדאנדר חוטב עליהם בטרושגין של מדבר סיבי, אלא שם מדבר וαιילו הם אונשנים חיותם. הם טורענים אונדאנדר אינדר לווק בחשובון שכל יומם אשר ערבך כרונם אול החולל על פתרון שחיר רוזחים בו.

כשדר גאנדר לבירד טה פתרון של הנורם המשותף, נטאנו אהוואר שלילוי בייסווד. הם יונדרים מה הם אינטן רוזצים וטאן לא רוזץיהם לאם, אבל כשדר גאנדר באנדר טה לבירד טה הן האונדרויה למתדרו גראט רוזרים, חרי טה יאנט מחליקת בירע קבר אורות, אונשיים, ואונטראנסים שונכינט. יאנט עם זאנט הייחדי אוונט שנטפען בירום הם בעד אונדר טל שלום, לעורט הטזה שלבר, שאונחדר טאנזיבים לפביביהם כשאנדאנדר מדברים על טלרט ובטחוון. חמדאג המנטאינר אונלט חירן שלום רוכבוד. הם רוזצים באולם וביבורי. אין אאנל דעה אונפידת על אונרתו של אונלום היזא, אבל בדריך-כל ניתן להבחין בשליטה אלטאנדים אשר אונזעדים וחווזרים בזונדרות שונדרות: 1. ההברחה, אם יאניה שלום או איזה מהו האסדר מדריבי, שיחיה האסדר שיבטיים להם טבע עם העולם הערבי; 2. האסדר שיחיה ביר ביר לפתור פתרון סוטי את בעיית הפליטאים; 3. הם אינטן יגולים "לבלווע" את אשר קרא בירושלים, ולהיווכח כי סכאנידתנו אין לדון ערד בעבini זה.

האם כרונתך היה לירושלים או לאסגד צופר?פרק:פרק שני:

הייחדי מדבר על ירושלים. המתובנים יגולים לדבר על ססגד עוטר.

פרק שני:

תאייה אשר תאייה עטדתם של הפלשתינאים לחוטסין, זהיא יברלה אונילו להוואר שלילית, אאנל אין להחטעם מהעוברבדה שאירן כאילו עתי מדיניות, אבל יאנר עם זאנט נזונדרת אונטאנדרזיה מדיניות ויחמי שפחחה משורטמים וווארבגה לקשר עם העולם הערבי, ובטירוחר לירדן, מתקסמת על אונבדת איזים 4-500,000 איש יונשניים טס. אונט פיתחו את עטאן ראת מאפרק. גאנדר כאנ אונבדה ללאו קשר ליחס הפליטים לשליט. נווארה ערבדת חייהם שעליה הם מתקשים לורוחר.

אנזין כי לאחר תשע-עשרה שנה חזירן ופאאנדו כפכוף אורחתה הצעבה. קאנ להצבייע על נישארו ללוא היבת טה לפנוי תשע-עשרה שבעה. אורחתה שכבה שטלטה למבי' תשע-עשרה שנה, שולטה גם כיוום. יכיל להירת שביעד עשר טבבים, איילו היינר מאחריהם בעשר טבבים, היינר גאנקלים במאכז אונדר. השכבה הבאה, אשר עוטדתה על הסך, האביבה של האזירדים ששולטמים עליה המודרים, זו שכבה שלא יידעה את יונסך. הייחדי עד לוועיכוחים בין שב לבננו, כשהאנט טנקות למסדר לבנו תורת פדיין. כיוום, כמי אונטראני, שולטה ערדין ארחתה שכבה מלפנוי תשע-עשרה טבבים, המנתגים הם אורותם טנאנדים, אורותם סכאנדי שחייתנות המקובלים עליהם.

כאשר שאלתי את עטפי באיזו פידת הם סוטאנדים לתרום לשינר, שהם סכאנדים אורתו, ובאנדר פידת הם מרכנדים לתרותם סבוך לאותו שיינר, התשובה שכתבי לעצמי לשאלת זו, שהגעתי אליה אחרי פבישות רבות חיתת, סטידת הגאנזות שלהם לייזמה טקורטת ערמלה ביחס ישיד לסטידת האכזבה שלהם פהעולם הערבי, סרומסיה פהאוּס, פכינדור פיאדריניג. כל עוד יש טסנה ערבית, יאנריניג סטראצץ, רוטסיה פרטזת וגאנט יונשניים גאנט טשומ שיאת תחרות פביסית אונשית ביזיגאטם, יש אונטראנסים אונשיים סטראנדים, יש חשת ליטרול יונזמה. בקרוב האזירדים הדרבר הוונט לבעל סטמעות אידיאו-ולוובית: כי אונחדר שכבאו ליטרול מהעוולם הערבי עניין בין-ערבי ונתדר אורתו לבבד?

הבעית הפלשתינאית הפסכה להירות בעיה ביזנ-
ערכית. יחד עם זאת הרשות שבחדרה מהדרו נ-
פתחה למסתמן תחילה מטבחי המגביד אצלם רצונות לפועל. מעתה הדודסנות
היא ממחנה שלם בדרך משלחת לראבש, משבה שאמנם לא ברצעה, אבל יש
כשיבות לירזמה. יש השוללים בראפען עקרוני כל ירוזטה, בעיקר בקרבת אבשי-
הבעת' ובקרבת הלארטניים.

פרק שני:

האם הבעת' חזק כמו?

יש לו טעם בין הגערדים, אבל לא בקשר
ההנחה הקיימת.

פרק שלישי:

אנדרט אוטרין: מלחמת 1948 יצירה בעיה,
גם מלחמת 1967 יצירה בעיות בייביכם ובין הארץ השכנות, בידכם גאנזיטים
חלקיים טבל שות מין הארץ השכנות, אונחן ואינן יכrollers לזראות את הדברים
כבעיה פלשתינאית בלבד, ולבן אין אונחן רשאים ליטול יוזמה.

אחד מאנשי הבעת' הרציגניים ביזטר, אחד
פארשי עפלק, גאנז בירושלים, הווער בירושלים.

פרק רביעי:

בתגובה טריינית הווער היה גולת.

פרק חמישי:

אחד מאנשי הבעת', אשר פרטיע כמחד האידיאולוג-
סכמה לחפש את האיסור האידיאולוגי, דחיאו אוטרין: אסרו בנו, אסרו לנו של הערבבים,
אסרו לנו של התברעה האלאומית הווער בוך שמי לא התמודדה התמודדות אידיאולוגית
עם בעיית הטעורות במדינות-ערבי. לבו, כך הווער אוטרין משוכנת לביעיה-
הדרוזים, אין לנו תשובה אידיאולוגית לתרופה של האיזובות, ואונחן טפדרין
אחרי עבון זה. לבן, לדעתו, יש חשיבות לטזרו קורם כל הבעה על רקע אידיאולוג-
בן התברעה הגיונית וביניהם.

הידת וואין הם טרוכבים עדין לירזמה, אבל
כפי שאמרתי, מתקבבים לירזמה, הם טנסים להשוך על התפקיד שלהם בהקשר
זה, וכל אחד מהם סגדה לחפש את הפתרון בהתאם לאותו פתרון שאורתו הווער חוץ.
הם הינו רוצחים לתאימות סטורוכים ביניהם ובין אדרונות ערבי.

ברשותכם, שעבורו לתחר את השקפתם לנכבי
ספר פתרונות אנטדרינים, לדובתם, לבבי הרסויין. מה הם חושבים וכיידם הם
רואים את עצם כטוגנים ויכולים לפלא תפקיד וייחסם לבודשו זה.

האם אתה מדבר על ההנחה הירוקה או על
הצעיריים?

פרק חמישי:

אנ' דבר על ההנחה. הגערדים אום פהווים
הנחה.

פרק שישי:

אין בינויהם מallowות שחויסין היה רוצח
להגיא למסדר של שלום עם ישראל. אין להם סוף לכך ואנפלו לא לרבע. הם
אורטדרים בטבע ובקשר עם הפלך ועם טאלתון, והם טזיגנים בכל התרחש שם.

פרק שבעה:

ברור שכיוון מתרכז הפלך, מבחן נתן סדר
העדייניות של הפלתייניות שלו, בטאטץ סיירבי
לקטול כל יוזמה סקטית שלא לפה רצונו. דבר זה בשמעם גם בנווטסיו של
הפלך ובסידוריהם של ערביים וכן במקבילים שוכבים. שר הדתות שלם שלו לבאן
מקבילים וסייעת את הערביים ציון תאריכים, והכל כדי לקטול כל יוזמה,
ובודסף לזה יש פירות כספיים ובאים לאנשיים כדי לחזק אורותם. הפלך חושש
שהוא יאבד את הנדרה לערביים, ולבן, אם מהיה יוזמה בגדה, הרי מבחן נתן
של הפלך עלול להיות כאן הסדר סופי בלאו.

הערביים סבורים כי האסיקוריים שתמפלך יביע
להסדר אתנו נחלשו בזמן האחרון. לדעתם, הם נחלשו אובייקטיבית, לא מבחן נתן
רצונו של הפלך, אלא מחייבת יכולתו. מזדים אשר סבירים את הפלך מסבירים
את הפלך ואוטרים, שפוא טחה לאור ירווק פגאזר, הווא טקה לדעת דבר לתוכן
ההסדר, ואין דבר אשר טחה עליו כטו איזס בהירוח. גוד אוטרים הפלתיינאים:
אוחבוי, הפלתיינאים, עדין איבנו טמייניט לו ולהבטחתיו שהוא ישנה וא
הטסר שלו ריתן לנו פעד חזק יותר. דהם טמייניטים: אוחבוי לא טמייניטים לו,
ראן ביצד הווא נודה ב-50,000 הפלתיינאים אשר נטמאים אצלו.

הימן לי שיחה עם ערבי פלתיינאי חשב שבאו
מן הגדה המזרחת לבייון כאן. שאלתי אותו: האם אתם, הפלתיינאים בירדן,
תחמכו בתפלך במקורה של הסדר? והוא השיב לי: אידי מתקשה להשיב על כך. ומ
יתה טוב - כתמוך בו, אחרית - נחרות. ואוטריך ואוטר: אוחבוי שואלים
טם ההסדר שאתם טמייניטים, ראות שותקים. זאת אורטה, האעל שבו יבקטו הפלתיינאים
ביהם לאוטריך תלוי - א. במתוותו של ההכם ריבנו בנו; ב. בסעדר שתמפלך
חווטין יבשי לאם בטסגרת אותו הסדר, מבחן נתן, בטור ירדן.

סנטור אחד, התקבל טכורת שתמפלך, אמר:

העדיין הווא פשוט. אוחבוי ארייבים למכת לחוטיין ולהוורייע לו, שאוחבוי,
אמם הפלתיינאים בגדה, החלטו להציג להסדר עם היורדים. היינו דראים
שאות הפלך העש זאת, אבל אתה איביך יכוול, אם כן - נלך לבדו. אם אתה
רוצה שגעשה זאת ואחר-כך נגייע להסדר אתך - טרכ.

הערביים אוטרים כי טעמדו של חוותין כירום
וואו בשיא היוקרה, וטאחים שכיוון יוקרטו של נאנדר הווא בשל המדרגה, יכול
חווטין לעשות שלום נפדר אם יהיה בטוח בזבאו, רזאכאו, כהם קיבועים - און.
השללה הווא דק מה יהיה עם הגבאו העידאקי הפלתייה גורם טחה, ותפלך איבנו
יבלו להיפטר מפדו.

אשר לבאזר: יש המכירים אותו אישית. יש
שעבדו אותו. הכל טרוכבעים שבאזר שפה דרך לסדר פרינצי. ההבדל בין נאנדר
רחווטין הווא בכך, שלדעתי של נאנדר המתוון צרייך להיות על-ידי ובאמת עורת
העם הפלתיינאי, בעוד חוותין רואה את העדיין כפתוון ירדבי. נאנדר, בנווטסיו
ואחרוון אטרא, כי בעיית הסדר תיפתר כאשר תיפתר בעיית פלתיינה. פלתיינה
היא רכושם של הפלתיינאים. הם אוטרים שהווער אונדר אורותם להתגבר ולבן הם
טבקשים להיות מזורכים. לרעת טרביתם, נאנדר שפה מתרון סדריבי, פתרון של
כבוד, ומה טערדים אורתנו לבש בעניין זה.

מגש לישראל : כאן ברצוני להציג שלוש דעות. יש האוטרים : בעקבות מלחמת ששת

הימים הלה תפנית מודרנית בעולם הערבי. לפחות מלחמת היה ברור לבוגר שטפנברג שלנו היא לאחסין את ישראל ולהזכיר את פלשתינה. כמו ברור לבור שזה חלום שלא ניתן להשיבו. השאלת העומדת לפניהו כירום היא, לא אם מזכר מקבלים את ישראל, אלא באיזה תנאים אוחניו טקבלים אורחה, ובקשר לכך מטעוררת שאלת הגבולות.

ודרך לי אחד מהקיצוניים שלהם : אחרי המגע שהיה בקשר שוכנת החודשים האחרונים, אין לי ספק שגם י搖ל לחירותם בשלום. השלה היא כיצד לפרט את השאלות התלויהות רגולריות בינו לבין לא חסרב לטח תגבור עם נציג או עם הרשיין. כל צמן שלא תרציאו מלכוב את הסרכיה כתגובה טחה שחיה ביבנו וביביכם - ואנחנו טוביים כאן מליאן דרביע נפש - לא יהיה כאן שקט. לכן אתם צריכים לטפל בכך. והזרא פולנייך ואוטר : אמי ערב יום יום במרקם שחיה ביתי ביפור, וחדבר גורם לי צער לשנאה. לבן, טופט לפניו סקרם את הבעירות ביבנו וביביכם.

ואמר לי איש בעית : מלחמת ששת הימים

פתחה סופית את בעיית הקיום שלכם, אבל השאייה את בעיתם הקיום שלנו. כל עוד לא תימתר בעיתם הקיום שלנו במקורת הסדר - לא נגייע לסתורן.

ב调查显示 הם דואים או תרצו? מה הם חשבים

עלינו? הם מפחדים, מאוזנים, גוראים בקיובים ובתקופות לרבים, כתידרים בארץ, פומביים בזרות, מפוזרים בירושלים, בחיפה, הם סטדים להסביר את עצם דמבקשים לפרט או תרצו. לא מכך אי אפשר שיאמר שביסודו העם שלהם איבנו רוזה בשלום, להיפך. הם פרטניים שמאנו אין שנות אליהם, הם דואים את התהבותם של הילדיים שלנו.

הם אוטרים לנו : אוחנו טרגיים שאליכם

בדאריותם ערבית מפתחת תחילה אפרך מצה אשר מתחם אצלנו בקשר שוכנת החודשים, אשר קדרנו או תרצו בשלום, ויאלץ אצלכם הROLCA ומרתחות התרחשות מטבחאות לאפאדריות בשלום ויאלץ ארציות ערבית אלה המתכברת. יתר על כן, לגבי אריאות ערבית כל היה להביע בשלום כדי אחריו מלחמה, אבל כירום האבוזי נשא וקסה להביע בשלום. הם אוטרים שוטעים יותר את מצדדי הופיע, ואנחנו אותם מושכים לבלט בראותה דרך שיקטם בה בקשר תשע-עשרה שנה, שהם מושכים ליזור ערבנות, ואצלכם הולכים וגורבים הקרים ביחס לסיטות.

אמי חייב לסדר כי פגשתי טופר ערביים

קיוצניים טר, שהם بعد סיפורה. בן אחיך של יוסב-ראש הפרלמנט בעבד-תירדן, ירושב ביריחו והפסח בזיבר סוכנות הסעד וההעסוקה, איש קיזרני, אמד לי : טעם, אתם צרייכים לקדרו את חורבאי, אמי מאוזני חורבאי, סטוח או תרצו. זו הדרך הסורבה בירוח. אוחנו צרייכים לשפט בקשר עשרים שנה בשקט, אחר כך בהיה דרב.

ב调查显示 הם דואים או תרצו? - כפי שאמרתי,

הם אוטרים לנו : שהם מושכים ללכנת בראותה דרך שהלכתם בה תשע-עשרה שנה. שהם מושכים ליזור ערבנות בלי לחשוב בדעתם שלנו. מה שהם טטרים? יש עכשו פה, אולי זו אסען הרשונה שיש אפשרות להסדר. טרדו עתפסיכו ליזור ערבנות כאשר הם מדברים על יצירת ערבנות בורונתם לאיחוד ירושלים ותופעת דוסות אחרות.

פרק ש'
עוד הם אוטריים: הבעייה העיקרית והטריזית
שפטנאה חושש חילום הערבי, אין רצון
התהפטשות שלכם. אם אומנם יש בכוונתכם לחתמש, הרי דבריכם על שלום
דיקים פתרון. אם פרדריך על שיפור בכוונותם של הסכם שביתת-הנשק - יש על
טה לדבר.

יש האוטרים: לא ייצא דבר מהעולם הערבי. אין מהם לא יעשה שלום אתכם.
אחרי תשע-עשרה שבועות יש קיבוצו נטזיה בין שני הצדדים, ובהמשך. בירוחם הוו
אשר עמיים אלה ילכדו אפשרות להיות יחד ואחר-כך יבזרו מתרור ברוחם הפליטיים.

הם סוד עדים שהמלחתה הרסה את הכללה של
ג'ארדה, של השופרין ושל ירושלים המזרחית. מקידים בשארו לא עבדה ויש
אחדים שחביבו עד פת להם ונצקקים לקבלת סעד. לדעתם של אלה יש ארך
לפתורן קידם כל את הבעייה של החיים ים-יופיים, כי רעב להם הפך להיראות
רוץ.

יש הסוברים כי חזון לסתור את עויות
הפליטים, וכך סוברים על פתרון במוגרת החורבים אפר לי: לבו ברור שאחט רוצים שולטים עליה.
אחד הנישאים החורבים אפר לי: לבו ברור שאחט רוצים לפסח את עצה, לדרכון
אל עצה מהפליטים, ולסתור אורתה. איש אייכנו אופר שברזועה אפשר לשוק פלייטים
איש אייכנו טערע על בך שעוזה מהרזה גורם מסכן. לכן, ישוקט הפליטים
בירוחו, ולא ייאטר עליכם שנותם פשיכים לכת נאותה דרך אהלבו בה ארחות
ערב ביהם למלייטים. מכל טעם, פלאים לעשות פשה בשפה זהה.

סבירותם של הערבים סבורים כי יוזמת לפתרון
כלשהו באיזור חייב לבורא הצד יישראלי ולא פדרן ולא מטה.
הם אוטרים: אבחנו צדוקחים. מה שיציע חוסיין או פישור אחר יהיה בחזקת
גביה, לכן אדיכים אותם להציג העוזה ולישרל יוזמה.

לא זיברתי על ~~הטלטול~~ משלתי-כנית, לא בגעתו.
בשאלות פתרון של התרון הדריבי, כי אלה בסוגיהם בתפקיד שטרם מתבגר.

מה רצונו של הפלשטיינאי הטרואע ביחס לפתרון?
הו היה רצאה שיחיה הסדר של שלום בין יישראלי וירדן, כאשר בין שתי אלה
יש פדיות או קדשו השידך לירדן, לשם יש לפלשטיינאים סעד עצמאי. גורא
זה רצאת שלושת הגורמים האלה יהרו שלוות ייחידות עם קשרים הדוקים בירוחם
ושלחן אפשר יהיה לצרף עוד טפסר ייחידות אהירות שבסירה התיכרן.

ג. טניר:
אני מבינה שיש חובה, שמתה פכת או תור כהגהה,
ושאחד סוברים רביהם טן היישראליים. ברכוני
לשאול: האם בעזה צפין כדי להוודע אם אישי החוב הזה אוטרים דברים
לכל אחד טן היישראליים הטרואע אליהם אובי סבורה שחשוב לבו לדעת זאת אם
ברזוננו להביע להערכתם של הדברים. חשוב שבעם יש קבוצה ואריסטים שיש
להם דעה מבדשת. ידוע לי, מתרך מה שטפסר לי, שבין הערבים יש כאלת אשר
מתהילים ללבוג על בך שישראלים באים אליהם כדי לדבר אתם על פתרון נורח,
ואילו ערבים "סודרים" את היישראליים ועם כל אחד מהם הם סוברים אחרים.

גערת ח' 2
9.2.68

דף 55, 20 טהורך 6 דפסים
וועתק סס' 6 עותקיהם

ו ו ו ו

אין לתם ביביהם דעה אחידה ובסוכנות. אין
כבד שאפשר להזביע עליה.

פרק שני:

ג. מאיר:

לי כראה שום ישראליים הם מדברים אortho
דבר, אבל כאמור הם מדברים ביביהם, בלי

פרק שלישי:

ישראלים, הם מדברים אחרית.

ג. מאיר:

אני מדבר על איש מסויים שאורי אומר
לאחד כך ולשני - אחרית.

פרק רביעי:

מה שמי שאורים אמר לי, הוא אומר גם
ליישראלי אחר. לא כך אפשר הם מדברים

בינם ובין עצם.

ג. ברקן:

אמור, שבין יתר השיחות שקיימות, קיימים
גם דיבון על עבון האפשרות הפלשתינאית.
שר הביטחון נגע לרשונות בתקופת זו ודבריו ברובו אצל לדרגת ד"ר רצינית.
אותה בדרכיו לא נגע בבעית היחסים בין או כלותה הערבית בשטחים המוחזקים,
אטשוחרים, הכבושים, ובין היישוב היהודי במדינת-ישראל. גם לא נגע באליה
טה מתרחש בתוך היישוב היהודי במדינת-ישראל. הגם הפתורנרטה מושגעים על-ידי
אנשי שומרים, שאטם אותם בזמנים בדרכם, סכיאים בחשבון גם את הכללתו של
היישוב היהודי במדינת-ישראל?

פרק חמוץ:

מייבגי עוסק בדורנו של ערבי הארץ. אניروم
מה רעם דברים, אבל לא לפניו את העבי.

אמר לי ערבי שלנו? ישראל דומה לנו שרווח לשאת לו ואשׁ שדי,
וה האשׁ השדי היא אהותה של אשטור הרשותה, והו איבנו יודע ביצד לעורת
זאת. לפ"י הפתוחים הערבים היו חייב לעשות זאת דרך האשׁ הרשותה.

ערבי אשוחים מתייחסים בזלוול לערבי
ישראל, ובמיוחד להזבגה. הם דרואים מונחים כידידי כפינו. אשוחים הערביים
בישראל אינם מוכבלים על הסוגיים בשחטים. לאחר המלחמה מרגיעים ערבי
ישראל את עצם כתם שיצאו סבית-סותר. כירום הם יכוולים להיכנס לטפסות
ערבית כדי לדאוג לבן. ערבי ישראל מתייחסים אל ערבי אשוחים כאלו אחיהם
במלוא צובן הטלה, וישקר ערבי שיופיע שם אחרים.

האם ערבי אשוחים דרואים את רמת החיזים של
הערבים שלנו כגבורה יותר?

ש. פרט:

כן.

פרק חמוץ:

אני חייב לומר שקיים בלבו דיווח טעני מאד
ויש שאלות רבות לשאול, אבל אין בדרכני
לשאול לא ביחס לערבי ישראל ולא בדבר היחס בין ערבי יהודיה ושומרון
וזערבי ישראל, אלא ליחס של ערבי יהודיה ושומרון לבני אשוחים הטעונים
על-ידי עבדים בישראל, כורנתם לרשות "הכבודה", לוד "הכבודה", גדרת
הכבודה".

אנו מתייחסים לשאלת זו בכלל כרבע הפסקה,
ושאלתי ה'ין: האם הם עדים לדבריהם על
השתאים הללו? כאשר הם מדברים על נסיבת, האם
הם מדברים על נסיבת טוטאלית?
האם העربים בשטחים מתייחסים להצעה
של פ"מ לשלום? האם הצעה זו יכולה להוות, לרעתם, בסיס לסתור-ו-טוהר?

ברשות:

בשאלה זו שאלת הפטון וווערטין, שהבעיה בוערת
ובכל חודש שועבר פרוגע באינטראנס שלהם, הם טביעה לדרבלה את רטלה, לויד
וימן. הם אוטרים: כל יום שעובר מכביר את האפשרות שטה שקרה לרטלה
וללוד יקרה גם ליריחו. איש מהם אייכר תרבע ברצינות, שתוך הבחנה שיש
סקום לדבר על כך, שהוא שבתוך שטחה של ירושלים לפחות קורי שביתת-הdesk.
יתר על כן, הם טביעים שלא יוכל לחתור את התו陶ה לקליליה זו לטולו.
כרם, וואטם, התושבים באיזוריהם ספוגו אלה בrhoתיהם לפי ההצעה זו.

אשר לשאלתו של חבר-הכנות בן-אליעזר
ביחס לנסיבת טוטאלית. הם שואלים אותו עזם: כיצד אפשר יהיה להביע להסדר
עם הווערטין, כיitz הרוא יכול לבצע ארצו, לחזור לעיר, בשעה שאנצ'ר בטז'ין
במיינ' זברט-הבוולן? – ומאיו להם תשובה לשאלת זו. הם סבורים שhortein
יעשה זאת אם הרוא יקבל אויר יירוק סגנון. כאשר הם מדברים על נסיבת, הם
טכרכוכים לדסיבת טוטאלית, כולל ירושלים.

אשר לשאלה שטרוינט של פ"מ: העربים כולם,
לאו ירצו כן הכלל, סבולבלים מן הדרוגרמות שלבו. הם מתחילהם לאבין
את הסכט האוטרי אצלבו. ההסתגלות שלהם לכך היא פיזורטילית. הם מתחיכים
בברוניס המשוכים. איש מהם אייכר טחיהם בראייהם לפרט זר או אחרית,
ותחיה האידיאלית או הקיצונית ביותר. הם מתייחסים אל דבריה של ממשלה
ישראל כטפלת שערין לא אפרה דבר.

א. בן-אליעזר:

אנו סבין שלטורבי קליליה בדור שטרוינט
ישארו בשטחה של מדינת-ישראל, הם מקבלים
מן ההין ולכון גם נוחמים כפי שנו הצביעו.

ברשות:

אם העARBים בגדת ה'ין יודעים שהם ישארו
במדינת-ישראל, זה שטחה של מדינת-ישראל,
האם לא היו בrhoתים ערביי קליליה?

קשה לי להסביר על שאלה זו.

ברשות:

שאל שאלות, אם כי אייכך חייב להשיב עליהם.
וותי מעוניין לדעתם אם יש להם אפשרות פציגות ליליכוד
בקיורן ידו. אייכני אודר שאותם דרייכים לכלך את העARBים סביב תכנית זו או
אחרת. בסופר שלוי יש קטע על הצעת שהייא בבהיקת תכנית ביגתאים; מה בעשה
במשך שתאים – שלוש, ואחד אמינו במשך שני, עד שדראה אלה שיש טיכו ידים
לטsha ומתן לשולם, ובידתיהם צרייך לחיות, וזה זמן די מכריע, כי זה בידכו.
אנצ'ר יכளים ליזור תגאים בשבייל העתיד. תקנות הבינתיים הצעת פציגות מודת
כי יש בה שטחה לכל מה שאפשר להעלות על הדעת.

וועדת חוץ
דצמבר 22, 1968
עמוק 6 עותקים

ס ר ד ?

23 דפים
עמוק 6 עותקים

ט. יערין:
אבי' מורתה ביקורת על שר הביטחון בשוחטים
סובייטים, אבל לבבי המפורשות בשוחטים
הכובושים אמי פרטיא שיש מהו רצינלי, נIRON ורטחיק לבת, רשתאלתי היאו;
באיזה אורפן שחקף הדבר בשיחות, כדי לכלב גותם סביבתו.

זה עניין של ראש הממשלה. זה עניין למסלה
כולה, מה מדיניותו בשוחטים.

ט. הרצלין:

ט. חזון:
אבי' קורא הרבה עתונות רוסית. האם ידו
שוחר על הערכותיהם של הרוטים כלפי ישראל
האם חלו אצלם שיגויים בהערכתם כלפי יאראל? לפבי' מספר שגים שוחטי עם
שריד סובייטי, הלבתי על אשגריר הסובייטי ואמרתי לו: אורי תשבר את
הסידניות שלכם וזה נזכר בסק. תיו שאל: האם אתה טבר בשם או פרוזיציה
אפרדי לו: לא. הוא אמר: אבי' יכול לחת עזח טובה, והיא: תתפללו לאלהים.
ס' סיוריע חיטב רוסית ידרע שדבר בזאת אורטימ רק לט' שקרוב לה'. השפע
לו: אבי' סכיה שעת מלל, אבל רע לך שתפילהתך עלולה ליעוזם אם ילו את חומות
הקרמלין.

ט. עמי:

הזהנו לא יודעים הרבה על גרויסים. יתר
על כן, צרי' לזכור שיש אצל הרבה הרים הפעיה.
בהתחשב בשני דברים אלה אבי' רזוץ לזכור שהתרנו מה הפטיטירות היה שיש שיגוי
די רציני בהערכתם את כוחנו, שיגוי שתווא לסו בתגובה. זאת שמענו ויש לנו גם
כמה רכבה ידיעות על כך. הם לדרכו על כך עם הרטטן' למטרת, למני' כחו
וחצי ביקר במדסוקה, מזרע ידיעת שחרדרים הכאדרים לו יגיעו אליו;
שם כי אולי יש סקרים להסתיר בקטם דבריב אלה. מכל מקום, מכמה מקורות
ידיע לכו שהם מעדיכים ורתוינו עד כרי' כך - וזה נרגע להערכתה - שם יהיה
ברצונם להעתיר סימית בסודם הם יקחו אותו בחשבון.

טהחויש האחורי יש לנו ידיעות הפורט עד

כמה הם מזוללים בערבים.

ט. מאירין:

אבי' פדר על איגנורנסיה פניטית שיש לנו
על מה שקרה כירום במצרים.

ט. עמי:

תמיון הבינו הדברים עד לפכות בין ח寵בליקטים
וגרוסים.

אבי' חזר ופרטיש שבסוף זה אין לנו הרבה
איברנסיה, דוגמת מה שידוע לנו כרי' להיזהר.

ט. חזון:

טנקדר מהייפן לפדי' קיבלה ידיעת שבקרים
תודה ויכוח אם לא הייתה שביאה בכתוק היחסים הדיפלומטיים איתנו.

ט. ברטנו:

בדיוון של אפלגות הקומוניסטים, שבערך
באורשא, התבהל ורכיבה ותיה ט' שטן נבד
הקר הבסיסי הרומי. ידוע מה נאמר בטערט על-ידי הרוטים.

דפ סס, 23 מחרך 23 דפים
עורק סס, 6 מחרך 6 ערתקים.

ס ר ד י

וועדרם חוו ג' 9.2.68

האם הייתה תטיכת פטיישור טרורטביה?
לא הייתה תטיכת, אבל עמדתם שזאת החלטת
חרדיטם בברכו.

הטולגיים טרבו לאלה טעקים לעוני כי ~~שאלה~~
הברילא. ذات אוטרת, לא הייתה תטיכת והייתה

טפטען לטעם יש כסיידות של צבע בין גטחים
רוזליסים זנסטחים אלנו, ודבר זה לא בעש

היר בטה הערבות, טטקורות גלויזים זלא-
בלויזים, על שיבורי שחיל כאללו בעיטה הרווזין
לבבי נאזר וקיוטה של מדינת-ישראל. כאילו שעבד היה עזין ספורה בקיום
מדינת-ישראל וכאללו בירום לא עינו זה לא הוות ביבטחים גאות
סקירה שהיתה בו התבטחות בדורות בזח.

בר הרצוב:
לח' פך, ראה טפלת בריטניה פועל שתפקידים
דברו על הכרתם בישראל, על האזרך בתפקיד
ועל ריסון הערבים מעינות ללחמי. באותו זמן הייתה גם התכיהה לפיזורי.

הישיבה גזעלאת גאנע 12.30